Nº 54

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 9 Maja v. s. 1827 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg dnia 25 kwietnia.

(z Gazety Senackiey.)

Przez Naywyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu:

Dnia 25 kwietnia. Opiekun honorowy, radca tayny, *Sawrasow*, otrzymał rozkaz zasiadania w Rządzącym Senacie.

Dnia 27 kwietnia. Senator, radca tayny, Xiążę *Dołhorukow*, mianowany Towarzyszem Ministra Sprawiedliwości.

Dnia 28 kwietnia. Członka Rady Państwa, Rzeczywistego Radcę Taynego Xiążęcia *Łobanowa-Rostowskiego*, na jego prośbę, Nayłaskawiey uwalniaiąc od wszystkich włożonych na niego obowiązków, Rozkazuiemy, w nagrodę długiey i gorliwey jego służby, wypłacić mu w pensyi dożywotniey wszystkie pobierane teraz wyznaczenia, po szesnaście tysięcy rubli na rok z Podskarbstwa Państwa.

Przez Naywyższe Ukazy J. C. M. do Kapituły orderow, w nagrodę odznaczającey się służby, przez zwierzchność zaświadczoney, nayłaskawiey mianowani są kawalerami orderów:

Dnia 18 kwietnia, ś. Włodzimierza 4tey klassy Doktor Medycyny i Chirurgii *Grum*.

Dnia 19 kwietnia. Radca Dworu, *Krüdener*, sekretarz missyi w Monachium, orderu ś. *Anny* 2giey klassy.

Dnia 21 kwietnia. Półkownik półku żandarmow, *Bibikow*, udarowany ozdobą brylantową orderu ś. *Anny* 2giey klassy.

Dnia 24 kwietnia. Radca Dworu *Łachow* orderu ś. *Anny* 2giey klassy i radca honorowy Sergiusz *Glinka* orderu ś. *Włodzimierza* 4tey klassy.

Gazeta Handlowa wydawana w St. Petersburgu, umieściła pod dniem 12 kwietnia z Wilna artykuł następujący:

Handel wewnętrzny gubernii wileńskiey i grodzieńskiey nabył porządnego toru odtąd, jak Rząd przedsięwziął surowe środki przeciwko szerzeniu się kontrabandy. Lubo nie można z pewnością oznaczyć, na jaką mianowicie summę wprowadza się do tych guberniy z Moskwy wyrobów rękodzielniczych Rossyyskich, można atoli z podobieństwem do prawdy przyjąć, iż handel ten, uważając samo tylko Wilno, dochodził w 1826, do czterech milionow rubli.

Jednym z naycelnieyszych środków pomocniczych, służących Rządowi do zachęcenia handlu wewnętrznego, jest bez wątpienia kredyt, który jest istotną zasadą wszelkiego przedsięwzięcia handlowego, a który teraz w tych guberniach, przez zatamowanie dowozu towarow drogą kontrabandy, obraca się jedynie na handel wewnętrzny. Każdy mniey znaczny kupiec, prowadzący zabroniony handel zagraniczny, musi koniecznie mieć własny kapitał, gdyż żaden z przedawców zagranicznych, nie odważy się powierzyć mu swoich towarów, nie mając pewnego zabezpieczenia na jego własnym kapitale, albo gotowych pieniądzach; gdy tym czasem, wszystkie spekulacye wewnętrzne gruntują się teraz, można powiedzieć, na nieograniczonem zaufaniu.

Poźniey udzielimy szczegółowych wiadomości, względem fabryk i rękodzieł, znaydujących się w tych guberniach, a teraz musimy przestać na niektórych powierzchownych tylko wiadomościach w tym przedmiocie. W guberniach tych znaydują się tylko dwie fabryki sukienne. Jedna w Słonimie, JW. Senatora *Nowosilcowa*, druga w Kobryniu, należąca do obywatela JW. *Pusłowskiego*.

Pierwsza odznacza się robieniem sukien wielkiey zalety, porządną farbiernią i doskonałością apparatów; w drugiey wyrabiają się sukna niższe go gatunku, a w ogólności w swojem urządzeniu nic nie ma szczególnieyszego. Fabryka JW. *Nowosilcowa* dostarcza corocznie do 1,200 postawów, a fabryka JW. *Pusłowskiego*, do 2,500. Każda z tych sukienni ma niemały skład w Wilnie; odbyt sukien z fabryki JW. *Nowosilcowa* może czynić do dwudziestu tysięcy rubli srebrnych co rok, a JW. *Pusłowskiego* do dwudziestu pięciu tysięcy rubli sr.

To dziwna, iż w tych guberniach nie masz fabryk lnianych i papierni; wyrabiają tu płótno wyborne, lecz tkacze ani go bielić, ani glansować nie umieją. Były zdarzenia, iż płótna te, wywiezione w stanie surowym za granicę, wprowadzane były na powrót wybielone i wyglansowane ze stemplami zagranicznemi.

Nie bez pożytku byłoby zaprowadzić fabrykę robienia cukru w tych guberniach, gdzie potrzebne do tego materyały całe pomierney są ceny.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 13 maja.

(z Gazety Warszawskiey).

Wypis z Protokułu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski,

MY NIKOŁAY PIERWSZY,

CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI.

i t. d. i t. d. i t. d.

Zapatrzywszy się na artykuł 152 Ustawy Konstytucyyney, i w dopełnieniu Art. 51 Statutu Organicznego o Senacie, na przedstawienie Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości, przełożone Nam przez Naszą Radę Administracyyną, postanowiliśmy i stanowiemy następujące urządzenie Sądu Seymowego i prawidła postępowania w tymże Sądzie, w sprawach o zbrodnie Stanu.

DZIAŁ I. *O składzie Sądu Seymowego.*

Art. 1. Sąd Seymowy składać się będzie stosowie do Art. 152 Ustawy Konstytucyyney ze wszystkich Członków Senatu.

Art. 2. W Sądzie Seymowym prezyduje Prezes Senatu. Na przypadek choroby lub inney przeszkody. zastępcy z grona Senatorów przez NAS wyznaczonemi będą.

Art. 3. Do każdey sprawy mianować będziemy Prokuratora Jeneralnego i Pisarza Sądu Seymowego.

Art. 4. Jednego lub więcey zastępców Prokuratora i Pisarza, nominować będzie NASZ Namiestnik w Radzie, na przypadki choroby lub inney przeszkody.

Art. 5. Ile razy będzie tego potrzeba, Prokurator i Pisarz mogą powierzyć zastępcom czynności pod swym kierunkiem odbywane.

Dział II. *O zwoływaniu członków Senatu i ustanowieniu Sądu Seymowego.*

Art. 6. Tylko za rozkazem Naszym mogą bydź Senatorowie wezwanemi do pełnienia attrybucyi Sędziów Seymowych.

Art. 7. Prezes Senatu mając sobie o takowym rozkazie Naszym wiadomość udzieloną przez Namiestnika, zniesie się z nim, w myśl Art. 50 Statutu Organicznego o Senacie, dla oznaczenia dnia zjazdu Senatorów do stolicy, uwiadomi o dniu zgromadzenia się na Sąd Seymowy każdego Senatora.

Namiestnik i Ministrowie prezydujący w Kommissyach Rządowych, chociażby byli Senatorami, nie będą zasiadać w Sądzie Seymowym, jako obowiązani z urzędu do poszukiwania wykrywających się zbrodni Stanu.

Art. 8. W przypadku niemożności zjechania dla choroby, Senator takową dotknięty, doniesie o niey Prezesowi, i stwierdzi tę przeszkodę słowem honoru.

Art. 9. W dniu oznaczonym do zebrania się, Prezes Senatu w przytomności przybyłych Członków, przeczyta listę Senatorów, do których wyszły odezwy, a jeżeliby który z Senatorów nie zjechał, złoży otrzymane dowody wręczoney mu odezwy, oraz przełożenia tych Senatorów, którzyby usprawiedliwiali się z niemożności znaydowania się na posiedzeniu.

Art. 10. Senator nie odpowiadający na odezwę lub nie czyniący zadosyć wezwaniu Prezesa, uważanym bydź ma za wykraczającego w urzędzie, i ściągnie na siebie rygor artykułem 116 Konstytucyi przewidziany, jeżeli dowodow niemożności stawienia się nie nadeśle.

Art. 11. Uwiadomiony przez Prezesa o zgromadzeniu się Członków Senatu w dniu oznaczonym, Namiestnik Nasz uda się z Ministrami prezydującemi w Kommissyach Rządowych, w assystencyi Prokuratora Jeneralnego Sądu Seymowego, na toż zgromadzenie, gdzie przy otwartych drzwiach, jeden z Ministrów oświadczy powody tego zwołania, przeczyta i złoży rozkaz Nasz względem zwołania Sądu Seymowego wydany, i ogłosi w Imieniu Naszem, iż Sąd Seymowy jest ustanowiony dla sprawy w rozkazie wymienioney, którey szczegóły przedstawionemi będą przez Prokuratora Jeneralnego. Poczem tenże Minister uwiadomi zgromadzonych Senatorów o mianowaniu zastępców Prezesa Sądu Seymowego, tudzież o mianowaniu Jeneralnego Pisarza Sądu Seymowego i ich zastępców.

Art. 12. Wykonają przysięgę i podpiszą ją: Prezes Sądu Seymowego przed Namiestnikiem; Senatorowie przed Prezesem; Pisarz i jego zastępcy przed Sądem, podług rot następujących:

I. Rota przysięgi Prezesa Sądu Seymowego lub zastępców Prezesa.

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Tróycy Swiętey jedynemu, jako w przewodniczeniu obradom Sądu Seymowego do sądzenia zbrodni Stanu zwołanego, wszelkiego przyłożę starania, aby też obrady odbywały się z należytą rozwagą, doyrzałością i w przyzwoitym porządku; jako zapobiegać będę wszelkim nadużyciom; jako, mając na względzie zachowanie Konstytucyi, wierność dla Monarchy, spokoyność kraju, prawa krajowe i obowiązki Sędziego, w ocenieniu bądź niewinności, bądź winy oskarżonego lub oskarżonych, tudzież w zastosowaniu prawa, ani przyjaźnią, ani nienawiścią, ani widokami korzyści lub pochwał, ani obawą nagany lub innemi bocznemi względami, nie dam się uwieść; lecz sądzić sprawę, i wszelkie obowiązki do urzędu mojego przywiązane wypełniać będę, podług Boga, prawa i sumienia, i sekretu Izby dochowam. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna jego męko."

II. Rota przysięgi Senatorów.

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Tróycy Swiętey jedynemu, jako będąc wezwanym do pełnienia obowiązków Sędziego Sądu Seymowego w sprawie o zbrodnią Stanu, dla którey tenże Sąd zwołanym został, mając na względzie zachowanie Konstytucyi, wierność dla Monarchy, spokoyność kraju, prawa krajowe i obowiązki sędziego, w ocenieniu bądź niewinności, bądź winy oskarżonego lub oskarżonych, tudzież w zastosowaniu prawa, ani przyjaźnią, ani nienawiścią, ani widokami korzyści lub pochwał, ani obawą nagany lub innemi bocznemi względami, nie dam się uwieść; lecz sądzić i wszelkie obowiązki do urzędu mojego przywiązane wypełniać będę, podług Boga, prawa i sumienia, i sekretu Izby dochowam. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna Jego męko."

III. Rota przysięgi Pisarza Sądu Seymowego i jego zastępców.

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Tróycy Swiętey jedynemu, jako będąc mianowany Pisarzem (zastępcą Pisarza) Sądu Seymowego w sprawie o zbrodnią Stanu wytoczoney, dla którey Sąd Seymowy zwołanym został, protokóły śledztwa i posiedzeń Sądowych wiernie zapisywać, decyzye i wyroki Sądu Seymowego zgodnie z oryginałami wydawać, Aktow i papierów mi powierzonych wiernie pilnować będę, i przystępu do nich, prócz osobom do przeyrzenia Aktów upoważnionym, nie dozwolę, ani wypisów z nich, prócz przypadków prawem przewidzianych, nie wydam, sekretu Izby dochowam, i wszelkich obowiązków do Pisarza (Zastępcy Pisarza) Sądu Seymowego przywiązanych, podług Boga, prawa i sumienia, dopełnię. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna Jego męko."

Art: 13. Po wykonanych przysięgach, Prezes nakaże ustęp, w czasie którego Prokurator Jeneralny w obecności lub nieprzytomności Namiestnika i Ministrów, okazawszy Akta śledztwa Administracyynego, przedstawi Sądowi czyny, które były przedmiotem śledztwa, wymieni domniemanych sprawców z imienia, nazwiska, stanu, powołania, zamieszkach i uczyni stosowne wnioski. Przedstawienie, z wnioskami i spisem Aktów Administracyynego śledztwa, złożoném będzie Sądowi na piśmie. Po czem Namiestnik, Ministrowie i Prokurator Izbę posiedzeń opuszczą.

Art: 14. Nie może sądzić sprawy i sam się wyłączyć powinien od jey sądzenia, członek Sądu, który jest krewnym lub powinowatym oskarżonego, w stopniach Art. 378 pod liczbami 1. 2. Kodexu postępowania cywilnego przepisanych.

Powód ten wyłączenia, ma bydź przez wyłączającego się na pierwszém zaraz posiedzeniu, po odczytanych wnioskach Prokuratora, przedstawiony zgromadzonemu Sądowi, do jego decyzyi.

Art: 15. Prokurator i obwiniony nie mogą wyłączać Sędziów Seymowych.

Art: 16. Po załatwieniu czynności wyłączania, Prezes wyznaczy trzech, lub jeśli tego uzna potrzebę, więcey Senatorów w liczbie nieparzystey, mających się trudnić instrukcyą sprawy, i poleci im, ażeby podług spisu przez Prokuratora złożonego, Akta śledztwa wraz z dowodami od niego odebrali i z odebranych pokwitowali. Poczém odroczy posiedzenie.

Dział III. *O obowiązkach ogólnych Prokuratora Jeneralnego przy Sądzie Seymowym.*

Art. 17. Prokurator Jeneralny przy Sądzie Seymowym, obowiązanym jest w ogólności stawać przy zachowaniu form i ścisłem wykonaniu prawa. Może on w każdym stanie sprawy czynić wnioski, jakie za potrzebne uzna.

Art. 18. Wnioski Prokuratora Jeneralnego powinny bydź przez niego podpisane.

Czynione w czasie publiczney rozprawy, zapisywać będzie Pisarz w swoim protokóle, a Prokurator je podpisze.

Art. 19 Prokurator jeneralny przy Sądzie Seymowym obowiązanym jest dopilnować odesłania, wręczenia, i wykonania zleceń Delegacyi Sądu Seymowego, załatwiać czynności wstępne do sprawy należące, tak, iżby publiczne posłuchanie Sądu odbyć się mogło w dniu oznaczonym bez przeszkody, oraz domagać się wykonania decyzyi i wyroków Sądu Seymowego.

Art. 20. Wszyscy Prokuratorowie Nasi będą pod zwierzchnictwem Prokuratora Jeneralnego przy Sądzie Seymowym, w tém, co się tycze zle-

ceń wydawanych przez niego, z powodu toczącey się w Sądzie sprawy.

Art. 21. Prokurator Jeneralny Sądu Seymowego i inni Prokuratorowie wykonywający jego zlecenie, będą mogli żądać bezpośrednio pomocy woyskowey. (*Dalszy ciąg nastąpi*).

FRANCYA.

Paryż dnia 28 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Tuteyszy *Monitor* umieścił uchwalone w obu Izbach i przez Króla Jmci zatwierdzone prawo względem handlu niewolnikami. Obeymuje 6 następujących artykułów: 1) Kto się trudni handlem niewolnikami, lub do niego jakimkolwiek sposobem należy, będzie skazany na wygnanie i karę pieniężną, wyrównywającą wartości okrętu i ładunku jego. Co do kary pieniężney, wszyscy uczestnicy tego handlu obowiązani są zapłacić solidarnie; okręt zaś będzie zabrany na skarb. 2) Kapitan i oficerowie okrętu tego uznają się za niezdatnych do wrócenia kiedy w służbę francuzką. 3) Znaydujący się na tym okręcie inni ludzie, będą skazani na więzienie od 3 miesięcy do 5 lat, wyjąwszy jednak tych, którzy w przeciągu 14 dni po przybyciu okrętu do jakiego portu francuzkiego doniosą o prowadzonym handlu niewolnikami. 4) Wyrok, nazwiska skazanych i nazwisko okrętu, będą ogłoszone w *Monitorze*. 5) Powyższe kary są oddzielne od tych, jakieby inny występek popełniony na okręcie za sobą pociągał. 6) Prawo z dnia 15 kwietnia 1818 jest uchylonem.

Dnia 24 b. m. zapadł wyrok sądu policyi poprawczey w sprawie Pana *Keratry* i wydawcy dziennika pod napisem *Goniec francuzki*. Pierwszy został uwolniony, drugi skazany na zapłacenie 100 franków kary pieniężney, za obrażenie członka Izby (Pana *Dudon*). Słychać, iż prokurator królewski appellował od tego wyroku.

Onegday zapakowano zbiór starożytności Egiptskich Pana *Passalaqua* w celu posłania do *Berlina*. Poprzedzającego dnia otworzono jednę mumią w obecności wielu uczonych i ciekawych ludzi obojey płci. Z powodu niebytności Pana *Champolion* nie można było powziąć objaśnienia względem *Papyrusu*, którym mumia była obwinięta. Wszelako *Fontenelle* oznaymił zgromadzeniu, iż młodzieniec, którego były te zwłoki, nazywał się *Phares* i przed 3,000 lat był kapłanem świątyni *Izys*. Na piersiach znaleziono woreczek z jęczmieniem i owsem; włosy na głowie były blond i zęby zupełnie białe.

— *Dnia 29* —

(*z teyże gazety*.)

Dziś w południe udał się Król Jmć z *Delfinem* oraz Xiążętami *Orleanu* i *Chartres* na pole Marsowe, gdzie odprawił wielki przegląd gwardyi narodowey Paryzkiey. Wielu Jenerałów towarzyszyło Monarsze.

Dziennik Rozpraw przepowiada odmianę Ministrów naszych, twierdząc, iż Hrabia *Portalis*, *Martignac*, Baron *Pasquier*, Hrabia *de la Ferronaye*, Baron *Portal*, Jenerał *Ambrugeac* i *Roy* otrzymają urzędy. Inny Dziennik pisze, iż nadzieja odmiany teraźnieyszych Ministrów, nie jest jeszcze bliską. Dziennik *Gwiazda* nic nie wspomina o pogłosce względem tych odmian, ani jey też umieszcza w rzędzie fałszów.

Listy prywatne z *Lisbony* namieniają, iż stan zdrowia Królewny Rejentki wzbudza niejaką obawę. Niewiadomo atoli naco choruje, rzadko kogo przyymuje i rzadko wyjeżdża.

Pan *Brusonet*, lekarz i uczony naturalista, wróciwszy z wysp Kanaryyskich do *Montpellier* zachorował, do czego przyczyniły się zmartwienia z powodu strat domowych, a zwłaszcza, iż dawniey upadł i nie naylepiey był wyleczony. Wkrótce potém został lekko tknięty paraliżem; za staraniem biegłych lekarzy i Pana *Chaptal*, krewnego swego, odzyskał zupełnie władzę używania zmysłów, ale utracił część pamięci. Zjawisko to, jedno z naydziwnieyszych, jakie nam roczniki fizyologiczne dotąd podały, zasługuje na uwagę badaczów. *Brusonet* utracił tylko pamięć rzeczowników; przymiotniki, słowa, przysłowki, pozostały mu w pamięci; przypominał sobie własności i oznaczał je dokładnie; ale gdy przyszło rzecz nazwać, brakło mu na to wyrazów. Nie długo potém umarł; przy sekcyi nieboszczyka pokazał się szeroki wrzód na powierzchni mózgu z lewey strony, który zdaje się tłumaczyć przyczynę jego choroby. Na pamiątkę tego uczonego męża nazwano *Brusonetia*, morwę Indyyską, którą on pierwszy sprowadził był do Francyi.

— *Dnia 30* —

Tuteyszy *Monitor* umieścił następujące postanowienie Królewskie: „My *Karol X.* etc. na rapport naszego Ministra Sekretarza Stanu spraw wewnętrznych, rozkazaliśmy ninieyszém: Art. 1). Gwardya narodowa paryzka jest rozpuszczoną. Art. 2). Ministrowi spraw wewnętrznych poleca się uskutecznienie tego postanowienia. Działo się w zamku *Thuilleries* dnia 29 kwietnia 1827. (Podpisano) *Karol.*”

ANGLIA.

Londyn dnia 24 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Wczora obchodzono tu rocznicę urodzin Króla Jmci: lecz takie było zimno, iż wieczorem podczas oświecenia domów, w wielu lampach zamarzł oley.

Dziś po południu udał się P. *Canning* do Króla Jmci, następnie przyjął Xiążęcia *Devonshire*, który dwie godziny bawił u niego, a potém pojechał do P. *Abercrombe*. Xiążę *Devonshire*, wróciwszy wczora od Pana *Canning*, zastał w mieszkaniu swoiém Lordów *Holland* i *Carlisle*, oraz Pana *Brougham*.

Wydział spraw zagranicznych powierzono tymczasowie Lordowi *Dudley*. Gazeta *Goniec* mniema, iż w przyszłości Pan *Canning* piastować ma ten urząd, będąc oraz pierwszym Ministrem.

Zebrana dotąd składka na pomnik zmarłemu Xiążęciu *York* wynosi 11,000 funt. szterl. (44,000 zł. pol.) Pomiędzy dającymi składkę znayduje się także niejaki *Hatfield*, który przed kilkunastu laty został zamknięty w domu waryatów w *Bedlam*, za to, iż na teatrze *Drurylane* chciał strzelić z pistoletu do nieboszczyka Króla.

Dotąd było niewiadomo, iż gdy dnia 15 listopada r. z., przy budowie drogi pod *Tamizą* nayniższego dochodzono punktu, od którego takową znowu podwyższano, woda się do niey dorwała. *Brunel* daje o tém zdarzeniu w liście do duńskiego architekta *Schlick* pisanym następującą wiadomość: „Teraz możemy się sławném pochlubić zwycięztwem, gdyśmy *Tamizę*, która sobie umiała utorować drogę aż do naszych pracowników, na powrót odwrócili. Jak ślimaki okopaliśmy się w naszey budowie, którey wchody wszystkie dobrze były zamknięte. W położeniu tém słyszeliśmy, że koryto rzeki, w którem naypierwey otwór się zrobił, nad naszemi głowami gwałtownie się zarywa. Powtórne zarwanie mniey było gwałtowne. Nakoniec żwir koryta rzeki, aż do nas się dostał. Pomimo spadania tych mass, umieliśmy wszystko dobrze zachować, umocnić. Już o 20 stóp minęliśmy niebezpieczne mieysce, i ani kropla wody nam nie przeszkadza. Robotnicy nasi naymnieyszey nie okazywali obawy. Ponieważeśmy bardzo wolno postępowali, ci którzy byli w niższych oddziałach, spokoynie spali; gdy tymczasem ci, którzy byli na naywyższym, trzecim, tak długo pływali po wodzie, aż ją z nawiększém oddalili natężeniem. Móy syn w czasie tym 13 nocy przepędził na dole, i ja tam spałem; i sądzę, iż w opisie ogólnym to zdarzenie nie naypośledznieyszym będzie rozdziałem.”

Odebrany tu list prywatny z *Paryża* donosi, iż Rząd francuzki w nocie, podaney Panu *Usoz*, sprawującemu interessa hiszpańskie, wystawił pobudki, które skłoniły go do układów z Panem *Camacho*, pełnomocnikiem mexykańskim. Pan *Usoz* miał natychmiast posłać tę notę do *Madrytu*.

Słychać, iż władze woyskowe francuzkie w Hiszpanii, z powodu niezaspokojonych pretensyy ich Rządu, włożyły tymczasowie niejako sekwestr

na działa hiszpańskie, znaydujące się w *Sewilli* i *Kadyxie*, których ma bydź blisko 2,000.

Tuteysza gazeta *New Times*, zbija zarzut, jakoby akt zrzeczenia się urzędu Prezydenta Rzeczypospolitey kolumbiyskiey przez *Boliwara*, był zmyślonym. Sprawujący interessa kolumbiyskie przy dworze tuteyszym miał odebrać potwierdzenie tey wiadomości, co sprawiło dziś spadnienie ceny papierów skarbowych kolumbiyskich. Listy z *Valparaiso* pod d. 26 stycznia donoszą, iż w *Chiloe* wybuchnęły rozruchy z powodu niepłacenia żołdu woysku. Zdaje się, iż niema nadziei zapłacenia prowizyi od pożyczki chiliyskiey.

Admirałowi Brezyliyskiemu *Guedez* zalecono, aby żadnego okrętu neutralnego, chcącego płynąć do *Buenos-Ayres* nie zatrzymywał; jest to skutkiem mocnych przełożeń ze strony rządu północno-amerykańskiego.

Niemcy.

Drezno dnia 5 maja.

(z Gazety Warszawskiey.)

Król Jmć Saski, zaięgbiwszy się na polowaniu, w nocy z d. 1 na 2 b. m. został tknięty apoplexyą. Niebezpieczeństwo było wielkie; lecz użyte środki lekarskie uczyniły niejaką nadzieję, która jednak wkrótce zniknęła, i prędkie coraz większe osłabienie, blisko zgon zapowiadało. Umarł ten Monarcha dziś zaraz po godzinie 7mey zrana. Jak pierwsza wiadomość o chorobie tego Króla odebrana w *Dreznie* wzbudziła niepodobną do opisana obawę, tak smutek z utraty tego Monarchy, równie znakomitego przez swoje przymioty, jak cnoty prywatne, jest wielki i powszechny. Rząd kraju objął zaraz Xiążę *Antoni Klemens Teodor*, Król teraźnieyszy.

Od brzegów Menu 1 maja

(z *teyże gazety*.)

W Bawaryi wyznaczono 2000 złotych ryńskich nagrody temu, kto do miesiąca września roku przyszłego 1828 poda naylepszy i niekosztowny sposób, aby len krajowy był tak cienki i dobry, jak Niderlandzki, lub go nawet przewyższał.

Austrya.

Wiedeń dnia 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey)

Seym węgierski ma się ukończyć dnia 19 przyszłego miesiąca maja.

Pułkownik huzarów *Lung* zabił w poiedynku swego podwładnego kapitana, Xięcia *Schwarzenberga*, naystarszego syna zmarłego Feldmarszałka. Znaczny majorat przechodzi teraz na brata zabitego, który jest kapitanem w jednym z pieszych pułków austryackich.

Portugalia.

Lizbona dnia 9 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Jenerał angielski *Clinton*, obeyrzawszy znacznieysze twierdze, wrócił do tuteyszey stolicy. Woysko hiszpańskie na granicy zdaje się powiększać; jest dobrze uzbrojone i należycie oporządzone. Słychać, iż P. *Agujar*, sprawujący interessa brezyliyskie, protestował się przeciw rządowi naszemu, z powodu, iż wzbrania się uskutecznić postanowień przywiezionych przez Doktora *Abrantes* z *Rio-Janeiro*. Obeymują one między innemi mianowanie Pana *Abrantes*, Deputowanego *Fereira d' Araujo e Castro* i Biskupa *de San Luiz*, Radcami Stanu. Ministrowie naradzali się przez kilka godzin w tey mierze. Hrabia *Villaflor* ma zostać naczelnym dowódcą woyska północnego, pułkownik *Valdez* Gubernatorem wyspy *Madery*, a pewny podpułkownik jazdy, Gubernatorem wysp Azorskich. Woysko morskie angielskie stoi ciągle w pałacu *Ajuda*. Hrabia *Villaflor* ma dopiero 35 lat, był jednym z adjutantów *Wellingtona*, i ożenił się z córką margrabiego *Loule*, zabitego w *Salvaterra*.

Turcya.

(z Gazety Warszawskiey.)

Dostrzegacz Austryacki z dnia 28 kwietnia zawiera następujące wiadomości z Grecyi: „W czasie zdarzeń pod *Distomo* i *Atenami* ułożyli Grecy plan wyprawy do *Oropo* (na północnych brzegach *Attyki* przeciw *Negrepontu*); i w tym celu osadzono 460 ludzi na fregacie *Hellas*, statku parowym *Karteria* i wybudowanym niedawno w *Tine* brygu *Nelson* o 16 działach, które udały się do zatoki *Negrepontu*. Dowództwo tey wyprawy rząd w *Eginie* powierzył Bawarskiemu Półkownikowi *Heidegger*. Dnia 15 marca podpłynęli pod bateryą w *Oropo*, do którey półkownik *Heidegger* natychmiast z dział na statkach kazał dawać ognia. W kilku mieyscach myślał woysko swe wysadzić na ląd, celem zniszczenia magazynów Seraskiera; lecz Turcy tak dzielnie się opierali, iż Półkownik *Heidegger* przymuszony był zrzec się swego przedsięwzięcia, i tylko w nocy, za pomocą zbroynych swych szalup, mógł zabrać dwa okręty przewozowe ładowane sucharami i zbożem, stojące pod *Oropo* na kotwicy, i od osady swey opuszczone. Półkownik *Heidegger* dla zamknięcia *Negrepontu* zostawił fregatę *Hellas*; sam zaś ze statkiem parowym *Karteria*, z brygiem *Nelson* i dwoma zabranemi statkami, powrócił do *Eginy* dnia 18 marca.

Od granic tureckich 20 kwietnia.

(z *teyże gazety*.)

Ibrahim Basza ruszył z woyskiem swojem w stronę północną Morei ku *Patras* i *Koryntowi*.

W osadzie Greckiey w *Akropolis* przy *Atenach*, znayduje się 20 Francuzów.

Prezes zgromadzenia narodowego greckiego wydał d. 11 lutego w *Hermione* odezwę do wszystkich Greków wyraża w niey: „Grecy! dowiedliście teraz światu, iż jesteście godni oswobodzenia; szlachetne wasze postanowienie zwróciło uwagę świata całego na wasze losy. Rozpoczynacie właśnie siodmy rok chlubney walki, wiedzioney dla utrzymania praw religii i oyczyzny; licznych doznaliście nieszczęść, utraciliście majątki; pływacie we krwi, strumieniach łzami rosicie chleb, będący waszém posileniem; i zawsze stali w przedsięwzięciu, wznosicie dziś oczy ku Niebu, błagając jego pomocy. Jakież będą przyszłe wasze losy? Czyliż Bóg opuści was w chwili kiedy odzyskujecie wolność? Nie, bez wątpienia. Bóg wszechmocny użyczy dłoniom waszym siły, ponieważ *moc jego w słabości się czuć daje*; mieycie odwagę; moc Boska wspiera was. Bądźcie mężnymi, i nie zawiedzie was oczekiwanie wasze. Reprezentanci wasi, którym prawa swoje powierzyliście, już się nakoniec zebrali. Od dnia dzisieyszego rozpoczną oni wstrzymany bieg działań trzeciego zgromadzenia narodowego, i szczerze pragną, aby się mogli wywiązać z powinności swoich, równie świętych, jak trudnych do wypełnienia. Bez cnót nie mogą istnieć narody; lecz cnoty z dobrych praw i posłuszeństwa dla nich wypływają, a gdy tym tylko sposobem obywatele stać się mogą cnotliwymi, i dążyć do szczęścia, zgromadzenie zatém rozpoczynając prace swoje, będzie miało na względzie szczególniey udoskonalenie, ile możności ustawy zasadniczey, biorąc w tém przeszłość za przewodnika, i przyjmując środki naystosownieysze do okoliczności i obyczajów narodu. Niechay Bóg oświeca je, aby działania jego tchnęły jedynie honorem i sprawiedliwością, a zmierzały do ocalenia i szczęścia Grecyi. Lecz przy wyyściu samém do portu, łodź polityczney bytu naszego zagrożona jest rozbiciem; zgromadzenie chcąc oddalić niebezpieczeństwo, uchwaliło wyprawę wojenną do *Aten*. Grecy! oto nowy zawód do chwały i nieśmiertelności otwiera się przed wami; miecz śmierci wytępił już niezliczoną liczbę Greków; lecz jakże śmierć ich jest chwalebna! Bądźcie wytrwałymi w świętey walce za wasze prawa, im boleśnieysze będą cierpienia, tém świetnieyszy będzie wieniec, który was czeka."

Pozwolono drukować. *Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.*
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 54.

Wilno dnia 9 Maja v. s. 1827 Roku.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc., etc., etc.

UUrr. Stanisławowi Węgrzeckiemu Sędziemu Appelacyynemu Królestwa Polskiego exekutorowi testamentu ś. p. Xawerego Michała Bohusza Kanonika i Prałata Katedry Wileńskiey, Michałowi Grafowi Walickiemu Podstolemu Koronnemu, Kornelemu Walickiemu Kawalerowi Krzyża Maltańskiego, Janowi Wawrzeckiemu Jenerałowi, Franciszkowi Wołkowiskiemu b. Prezydentowi Granicz. Grodzieńsk., Benedykcie z Glindziczow 1mo voto Romerowey in post Wołodkiewiczowey Assesorowey Sądu Głgo Grodzień., Józefowi Wołyncewiczowi; Dymitrowi synowi, Natalii i Elżbiecie córkom Wysoczynom, sukcessorom zeszłey Fryderyki z Vietinhofow Wysoczynowey Koll. Sowietnikowey, z dokładem ich oyca i naturalnego opiekuna Piotra Wysoczyna; Janowi Zachowi Sowietnikowi Izby Skarbowey Grodzień., Janowi Zawiszy, Stanisławowi Zienkowiczowi, Alexandrowi Zygmuntowskiemu Inspektorowi Apteki łazaretowey Grodzień., Róży z Zaniewskich Terpiłowskiey Marszałkowey Sokolskiey, Helenie z Zaniewskich de Glasser Majorowey Woysk Pruskich, niemniey Kazimierze Zaniewskiey w panieńskim zostającey stanie, sukcessorkom zeszłego Antoniego Zaniewskiego Oberamptmana Sokolskiego; Stanisławowi Trębickiemu Pułkown. Woysk Polskich i Kawalerowi. Kalixtowi Trzeciakowi, Rudolfowi Hrabi Tyzenhauzowi; Janowi Virionowi Podkomorzemu Grodzień. i Kawalerowi, w stopniu własnym, tudzież w imieniu Alexandra brata i Józefy siostry nieletnich Virionow działającemu; Jakóbowi i Róży Vobbe małżonkom, Zofii z Lachnickich Sadłuckiey, przy assystencyi jey męża Wincentego Sadłuckiego b. Deputata wywodowego z Pttu. Grodzień., Janowi Sarosiekowi i jego córce Joannie Sarosiekownie dzisiay w zamęściu Kulwiecowey. Ignacemu Sągayłowi, Woyciechowi Siezieniewskiemu, Antoninie Sokołowskiey, Jerzemu Steckiewiczowi, Woyciechowi Swierzbińskiemu, Antoniemu i Johannie z Sobolewskich Symonolewiczom Kolleg. Sowietnikom, Janowi Szczerbie; jakichkolwiek bądź imion Szpakowskim; Dominikowi Rakowskiemu Majorowi Woysk Rossyyskich, Franciszkowi Rineck; Janowi synowi, Helenie i Maryannie córkom, nieletnim Romanowskim sukcessorom zeszłego Macieja Romanowskiego Rottm. Woysk Rossyyskich, przy assystencyi opieki działającym; Ludwikowi Romerowi, Ferdynandowi Rószczycowi b. Adwokatowi Sądu Głgo Grodzień., Ignacemu Roszkowskiemu Sędz. Granicz. Grodz., Janowi Gwalbertowi Rudominie Członkowi Kommissyi edukacyyney wileń., Michałowi Rząśnickiemu, Benedyktowi Pawłowskiemu Adwokatowi Sądu Głgo Grodzień., Jerzemu Pawłowskiemu, Hieronimowi i Maryannie Połubińskim, jakichkolwiek bądź imion następcom po Maryannie z Postolskich Rymkiewiczowey, Agacie Naramowskiey, Antoniemu Maciejewskiemu, Karolowi i Zofii Miillerom małżonkom, Marcie Antoninie z Trębickich Lachnickiey pułkownikowey Woysk Polskich, Weronice z Kiełpszów Lachnickiey Marszałkowey Wileńskiey, Anieli z Trębickich Lachnickiey, Kamerjunkrowey Dworu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Magdalenie de domo Coppi Michałowey Lachnickiey Prezydentowey Sądu Granicz Appel. Grodzień., Franciszkowi Lachnickiemu Rotm. woysk Rossyyskich i Kawalerowi, Magdalenie Lenkiewiczowey, Janowi Kaluchiewiczowi, Dominikowi i Elżbiecie Kopciom małżonkom. Cypryanowi i Hektorowi Kiełczewskim sukcessorom zeszłey Bogumiły z Ihnatowiczów Kiełczewskiey, w assystencyi ich prawney opieki, Józefowi Kobylińskiemu Sędziemu Granicz. Nowogródz., Janowi Koniuszewskiemu Sędz. Gran. Wołkowysk., Xiędzu Michałowi Kowalewskiemu Proboszczowi Olekszyckiemu, Janowi i Adamowi Kozłowskim dzierżawcom dóbr koronnych w Obwodzie Białostockim, Kazimierzowi synowi, Józefie córce Kreybichom, sukcessorom zeszłego Kazimierza Kreybicha Prezydenta miasta Grodna, Józefowi Krupowiczowi Szambelanawi b. Dworu Polsk., Xaweremu i Henryecie Kuncewiczom, Bazylemu Pruss Kowalewskiemu, Jakóbowi Janowiczowi Kapitanowi; jakichkolwiekbądź imion Januszkiewiczom Regentom, Marcinowi Jodkowskiemu, Józefowi Jurowskiemu, Janowi Juszkiewiczowi, Rufinowi Ilnickiemu Assesorowi Sądu Niższego Grodzień., Michałowi Jankowskiemu Sztabs-Kapitanowi woysk Rossyyskich, Wincentemu Janowskiemu Regentowi Sądu Głgo Grodzień., Xiędzu Ignacemu Hłodkowskiemu, Józefowi Hrudzinie, Helenie de Glasser Majorowey woysk Pruskich, Tomaszowi Gorlewskiemu, Michałowi Grafowi Dziekońskiemu b. Prezydentowi Sądu Głów. Grodzień. i Kawalerowi, Romualdowi Dankiewiczowi Sędziemu Granicz. Gubernii Grodzień., Bazylemu i Rozalii Dymowikom, Maciejowi Daszkiewiczowi, Józefowi Babeckiemu Porucznikowi, Leopoldowi Bachrowi lub jego sukcessorom, Aloizemu Bronicowi b. Prezydentowi Grodz. Wołkowys lub jego sukcessorom, Xiędzu Epifaniemu Widuckiemu przełożonemu i całemu Konwentowi XX. Bernardynow Grodzieńskich, Annie Bóykownie przełożoney i wszystkim Pannom Bazyliankom Grodzieńskim, Władysławowi Kozakiewiczowi przełożonemu i całemu konwentowi XX. Karmelitow Bosych Wileńskich, Angeli Rogalewiczównie przełożoney i wszystkim Pannom Bernardynkom Grodzień., Xiędzu Bazylemu Połońskiemu Opatowi i całemu Konwentowi XX. Bazylianow Grodzień., Melchiorowi Grube Tytularnemu Sowietnikowi w stopniu Melchiora Eynarowicza, Waleryanowi Kudorowskiemu Pisarzowi Ziemskiemu Grodzień., Ignacemu Makowielskiemu Tytularnemu Sowietnikowi, Jakóbowi Rumellowi inspektorowi Apteki Grodzieńskiey, Hipolitowi Wołkowi Prezydentowi Gran. Wileń., Xiędzu Grzegorzowi Rodziewiczowi Proboszczowi Indurskiemu, Nikodemowi Serafinowiczowi, Tymofiejowi Iwanowowi Sztabs-Kapitanowi w. Rossyyskich, Ignacemu Tomoszowskiemu Re-

gentowi b. Trybunalskiemu, Onufremu i Stanisławowi braciom Kamińskim, Woyciechowi Pusłowskiemu Aktualnemu Radcy Stanu i Kawalerowi, Justynowi i dalszemu rodzeństwu Peczlewiczom, Barbarze Morykoniney, Xiędzu Józefowi Bohdanowiczowi Przełożonemu i całemu Zgromadzeniu XX. Missyonarzow Wileńskich, Xiędzu Maxymilianowi Bouťałowi Przeorowi i całemu Konwentowi XX. Karmelitow Wileńskich Stey Teressy, Xiędzu Michałowi Reczyńskiemu, i Jerzemu Wołkowi b. Assesorowi Sądu Głównego Mińskiego Prezesowi Jednoty Ewangelickiey, oraz całemu Zborowi Ewangelickiemu Wileńskiemu; a nakoniec Antoniemu Radzikowskiemu, Inspektorowi Łazareto Grodzieńskiego kredytorom i Pretensorom; a zaś Róży z Kościałkowskich Wóyskiey Lidzkiey matce, Józefowi Staroście Trabskiemu synowi Narbuttom; Wilhelmowi Bagemilowi Architektowi Guberuskiemu, Janowi Sierzputowskiemu Adwokatowi Sądu Głgo Grodzieńskiego, Barbarze Chreptowiczównie Przełożoney i całemu Konwentowi Panien Brygidek Grodzieńskich, Ignacemu Chomińskiemu, Jerzemu Mackiewiczowi, Jerzemu Nonne, Józefowi Obuchowiczowi, niewiadomego Imienia Dworakowskiemu, Marcinowi Dziekońskiemu lub jego sukcessorom, Karolowi Eysymontowi Kommissyonierowi, Kazimierzowi Grafowi Grabowskiemu b. Marszałkowi Gubernskiemu Grodzień., Antoniemu Grotkowskiemu; Jozefatowi, Andrzejowi i Piotrowi Hofmanom sukcessorom Jana Hofmana, Franciszkowi Jakubowskiemu, Kessellowi kupcowi i Komissantowi Królewieckiemu, Ketllerowi Generał-Majorowi, Nałęcz Kęszyckiemu, Michałowi Kopciowi, Melitonowi Korsakowi, H Krzymowskiemu, Jakóbowi Lachnickiemu, Elżbiecie Mollerowey; jakichkolwiek bądź imion Giersom, niemniey Staro-Zakon: Jankielowi Abrahamowiczowi, Abrahamowi Ickowiczowi dłużnikom. Nakoniec zaś wyż wspomnionemu Bazylemu Pruss Kowalewskiemu, Onufremu Januszewskiemu Marcinowi Lisowskiemu, Michałowi Paciorkowskiemu, Woyciechowi Sokołowskiemu, Woyciechowi Zarzeckiemu, Józefowi Sokołowskiemu, Adamowi Sokołowskiemu, Marcinowi Tomaszewskiemu, Janowi Kuczyńskiemu, Michałowi Lenkiewiczowi, Kazimierzowi Trzeciakowi, Józefowi Budrewiczowi, Kazimierzowi Gasperskiemu, Antoniemu Maciejewskiemu, Stanisławowi Rogowskiemu, Jakóbowi Vobbe, Franciszkowi Steckiewiczowi, Janowi Sarosiekowi, Karolowi Mullerowi, Karolowi lub innego imienia Goławskiemu, Wiktorowi Cieszeyce, Jakóbowi Ederowi, Jerzemu Mackiewiczowi, Jerzemu Kisielewskiemu; jakichkolwiek Imion Borowskiemu i Snarskiemu, oraz Paszewiczowi byłym i teraźnieyszym officyantom, do zdania rachunku ze swych rządow obowiązanym; niemniey dalszym wszystkim kredytorom, dłużnikom, pretensorom, i z jakiegokolwiek bądź względu mającym stosunki z massą majątku zeszłych Antoniego Dyzmy Lachnickiego Stanu Konsyliarza, i Ignacego Lachnickiego Pułkownika Woysk Pols:, Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozeznanie massy majątku i długow przerzeczonych Antoniego i Ignacego Lachnickich Remissą Sądu Głgo Grodzień: 2go Depart: dnia 28 9bra oминionego 1825 roku ferowaną, naznaczony, w Majętności Poniemunju w Pow: Grodzień: agitujący się, ku ostatecznemu rzeczy rozbiorowi zbliżony. z Instancyi urodzonych Michała Prezydenta Sądu Gran. Appell. Grodzień. Romana odstawnego Porucznika Leyb-Gwardyi CESARSKIEY braci, niemniey nieletnich sukcessorow po Ignacym Emmanuelu Kamer-Junkrze trzecim bracie pozostałych, Cypryan i Ignacego synow, Antoniny córki Lachnickich, przy dokładzie opieki nieletnich, w osobach UUr. Tomasza Bogatki Assesora Sądu Głgo Grodzień. i Jana Sylwestrowicza Podpułkownika Woysk Francuzkich reprezentującey się, wyniesiony, z referencyą do dowodow rzecz zjaśniających, a w szczególności oto: Po zakroczonym zgonie ś. p. Antoniego Dyzmy Lachnickiego Marszałka Wilen: Stanu Konsyliarza i Kawalera oyca, oraz po zeyściu z tego świata Ignacego Lachnickiego Pułkow. Woysk Pols. i Kawalera stryja, trzey bracia między sobą rodzeni, zeszły w niedawnym czasie Ignacy Emmanuel Kamer-Junkier Dworu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, tudzież żałący się Michał i Roman Lachniccy, drogą naturalnego spadku stali się niezaprzeczonemi Aktorami wszelkiego po oycu i stryju pozostałego majątku; lecz gdy majątek takowy będąc obarczony znacznemi długami, niedawał sukcessorom zręczności uiszczenia się wierzycielom oyca i stryja powodem wielu nieprzyjaźnych wypadkow, jako to: karystyi na pieniądze, zniżoney ceny na produkta, i dalszych klęsk tym podobnych. z tey więc przyczyny, zniewoleni byli sukcessorowie ogulne fundusze oycowskie i stryiowskie oświadczyć na taxe i exdywizyą, a koleyno powoławszy wszystkich wierzycielow przed Sąd Główny Grodzień. uzyskali w powyższey dacie remissę Sąd Exdywizorski determinującą. W jakowym to Sądzie gdy obok zebrania i wyświetlenia ogólney massy sukcessyinego majątku. za razem i obliczenie długow następować powinno, gdy w składzie stosunków rzeczone dobra dotykających, okazują się niektóre długi bydź mniey sprawiedliwe. Gdy z pośrodka wierzycieli są niektórzy, co w tytule zastawow na papierze tylko uformalnionych, a w exekucyi nie byłych uważani, a takich Konst: 1775 roku równo z ręcznemi wierzycielami poczytywać dysponuje. Są drudzy, co wyższe nad zamiar prawa pobierając procenta, ukaraniu przewodnią Ustaw zakryślonemu ulegać powinni. Są inni, co od lat 20 górą pobierając procenta, po dwa blisko wybrali kapitały. a o trzeci jednakowoż bez szkrupułu dopominać się mają ochotę. Są znowu tacy, co mając powydawane za sobą kaucye na dzierżawę dóbr różnych. i trzymając dobra, dubeltowego prawami wzbronionego szukają awantażu. Są nareszcie i ci, co pełniąc obowiązki Officyantow znaczne poczynili zadłużenia, z tych nieobliczyli się i satysfakcyi od siebie niedopełnili, a między tym o zapłatę kapitulacyi tworzą dopominki. A niektórzy zaś mimo zaspokojenie siebie zupełne, przekazawszy rzecz zaspokojoną w obce ręce, pod tym pretextem czynią tentacyą powtórnego dopominku. W tych przeto obiektach i w dalszych szczegułach czasu rozprawy dokładniey zjaśnić się mających, szukając żałący się prawnego rozwiązania, ile chcą ostateczny ze wszystkiemi stronami mieć skonkludowany rachunek; tyle niemo-

gąc zezwolić na żadne nadużycia; prosić ich uchylenia słusznie mają prawo, między tym zaś, gdy niektórzy wierzyciele zostając na possesyach tradycyinych, jedni w całości, drudzy zaś w pewnych częściach już otrzymali satysfakcyą, która sprawiedliwemu zdetrunkowaniu ulegać powinna. Zatym po rozwiązanie takowego ogólnego sporu przychodząc żałący się przed naznaczony Sąd Exdywizorski, następne zakładają prośby celem dokładnego rzeczy wyświetlenia: o uznanie na wszystkich obżałowanych komportacyi obligow, pism, notat, rachunkow, assekuracyow, i wszelkiego zwania dokumentow do tego interessu odnoszących się, tak realność pretensyow, jako też onych nikczemność wykazywać zdolnych, pod obowiązkiem nayścisleyszey przysięgi; o zadeterminowanie aktow z tradycyinemi possessorami i z kimkolwiek one wypadać będą, stosownie do Konst. 1726 i 1784 odbyć się powinnych a co na kim należnym bydź się pokaże, o przyznanie tego wszystkiego do massy kredalney; o dopełnienie urzędowey inwentacyi massy konkursowi uległey, z poszczególną każdego artykułu dystynkcyą i pojaśnieniem; o zakryslenie pomiary komorniczey własnościow ziemnych w tych folwarkach, które nie są wymierzone, a gdzie są dostateczne pomiary, o nakaz onych poweryfikowania; o sądzenie i rekognoskowanie na obżałowanych debitorach summ do massy kredalney należnych, wedle uczynić się mającego szczegółowie pojasnienia, o wyjęcie wszystkich dobr z pod possesyow tradycyynych z zadeterminowaniem na possesorach scisłego rachunku; o ustanowienie Administracyi nad dobrami konkursowemi i o poruczenia oney temu pod obowiązkiem oprzysiądz się powinney kalkulacyi kto dostateczną ewikcyą złożyć będzie w stanie; o zapewnienie dla żałących się sukcessorow przyzwoitey sustentacyi we wszelkich artykułach z dwóch folwarkow konkursowych wedle zastrzeżeń remissy Sądu Głównego Grodzieńskiego; o zachowanie przyzwoitey uwagi na to: że niektórzy z wierzycielow raz przez wydane za sobą kaucye na dzierżawę dóbr Skarbowych, a raz drugi przez pobieranie procentow dubeltowe odnieśli korzyście; o zamierzenie ścisłego z każdym poszczególnie rachunku mimo zaszłe Dekreta, albowiem przy zayściu niektórych Dekretów, niezakroczyły należne detrunkaty; o ukaranie przestępnych podług rygoru prawa za pobieranie wyższych nad słuszność procentow; o dopełnienie ścisłego rozbioru dekretow niestannych i wskazow w onych zamierzonych, których sukcessorowie mocą artykułu 13 z rozdziału 7 deportować nie są obowiązani; o dozwolenie w stosunku do Remissy Sądu Głównego dotrzymania aredy Sokolskiey dla żałących się delatorow, jeśli zaś kto kaucye sukcessorow wyeliberuje i oswobodzi, w takim razie, o dozwolenie temu konkluzyi wspomnioney aredy; o zniesienie kaucyow za kimkolwiek z dóbr Lachnowa, Kwasowki i ich attynencyow danych równo z rozciągnieniem Administracyi. Powodem czego: o zobowiązanie osob mających za sobą wydane kawencyine dokumenta do wystarania się niezwłócznego innych kaucyow, z ocswszczeniem dusz do massy kredalney należnych; o nakaz każdemu kredytorowi oprzysiężenia ścisłego swey pretensyi, z pojaśnieniem źrzódła jey nastania; o zachowanie potrzebney uwagi, ażeby procenta i wskazy pod żadnym pretextem i wynalazkiem nie przewyższały iściżny; o uchylenie mniemanego paręczni twa, przez zeszłego Pułkownika za zawinienia zeszłego Marszałka Lachnickiego oświadczonego; o kassatę wszelkich bezdowodnych i nierzetelnych, lub dawnością zgaszonych stosunków pretensyynych; o zadeterminowanie na officyantach prawney bonifikaty za decessa, i za wszystkie zkądkolwiek odkryć się mogące straty; o zobowiązanie niektórych do zwrótu papierów w jakimolwiek względzie im powierzonych; o zakryślenie taxy i exdywizyi wieczystey na wszelkie fundusze konkursowi uległe, niezostawując bez szacunku budowlów, lasów, naczyń gospodarskich i dalszych artykułow massę stanowiących; o dopełnienie urzędowey awizacyi w gazetach krajowych i zagranicznych, z zawiadomieniem wszystkich interessowanych osób o existencyi niniejszego konkursu; o przeznaczeniu wiekuistey ammissyi i upadku na nieprzychodzących do tey exdywizyi osobach, o rekognicyą wydatków prawnych na winnych w sprawie i dalszych należnościow żałącym się wynikających; niemniey o sądzenie tego wszystkiego, co w czasie sprawy obszerniey zjaśnianym będzie, i co z natury i składu rzeczy wynikme. Z wolną tey żałoby poprawą.

Roku 1827 miesiąca kwietnia dnia Woźny zeznaję: iż tego Pozwu w Sprawie UUr. Michała Prezydenta Gran. Grodzień., Romana Odstawnego Porucznika Leyb-Gwardyi Cesarskiey, oraz nieletnich Cypryana, Ignacego synow, Antoniny córki, sukcessorow zeszłego Ignacego, Emmanuela Kamer Junkra Dworu Jego Imperatorskiey Mości Lachnickich przy dokładzie prawney Opieki czyniących, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski wyniesionego, Kopiy zgodnych z oryginałem pięćdziesiąt ośm z których jedną na dniu pierwszym tego miesiąca JW W. Woyciechowi Sokołowskiemu oczewisto w Poniemuniu 2 Kowalewskiemu w Poniemuniu oczewisto, 3 Millerowi w Poniemuniu, 4 Sarosiekowi w Poniemuniu; na dniu 2gim tego mca; 5 Jerzemu Mackiewiczowi w Zarubiczach oczewisto, 6 Marcinowi Lisowskiemu, oczewisto, 7 Zarzeckiemu w Cegielni Bobrowonickiey oczewisto, 8 Adamowi Sokołowskiemu w Lachnowie oczewisto, 9 Kazimierzowi Gasperskiemu w Indurze oczewisto, 10 Jakóbowi Vohle w Borysowszczyznie oczewisto, 11 JW. Angeli z Trębickich Lachnickiey w Lachnowie, 12 Józefowi Krupowiczowi Szambelanowi w Lachnowie, 13 Michałowi Rząsnickiemu w Lachnowie, 14 WJX. Grzegorzowi Rodziewiczowi Proboszczowi Indurskiemu w Indurze, 15 Marcinowi Tomaszewskiemu w Lachnowie, na dniu 4; 16 Józefowi Budrewiczowi w Domanowszczyznie, 17 Ederowi w Brzostowicy, 18 Nikodemowi Serafinowiczowi w Krymkach, 19 Rufinowi Ilnickiemu Ass. Sądu Niż. 20 Janowi Wirionowi w Liszkach, 21 Rudominie Członkowi Kom. Edukacyyney Wileń. w Damanowszczyznie na dniu 5; 22 Franciszkowi Steckiewiczowi w Rudawey, 23 JP. Michałowi Kowalewskiemu w Okaszycach, 24 Franciszkowi Wołkowickiemu Brzostowicy małey, 25 Glassorowey Majorowey Woysk Prus. w Brzostowicy małey, na dniu 6, 26. JX. Ignacemu Hłotkowskiemu w Gudziewiczach, 27 Woyciechowi Siezieniewskiemu w Siezieniewiczach, 28 Jerzemu Stackiewiczowi w Kulikach, 29 Marcinowi Jodkowskiemu w Zukiewiczach, 30 Michałowi Jankowskiemu w Siemieniakach, 31 Maciejowi Daszkiewiczowi w Jodkiewiczach wielkich, 32 JX. Michałowi Bułharowskiemu w Massalanach na dniu 7, 33 Ignacemu Raszkowskiemu Sędz. Granicz. w Rudowicy, 34 Wołkowi Prezyden. Granicz. Wilen. w Kwasówce, 35 JW. Woyciechowi Pusłowskiemu Aktu-

alnemu Radcy Stanu i Kawalerowi w Swisłoczy,
36 Pawłowi Baykowskiemu w Kwasówce, na dniu
8, 37 Paszewiczowi w Połotkowie na dniu 9, 38
JW. Michałowi Dziekonskiemu w Browarze jego
w Grodnie, 39 JW. Michałowi Grafowi Walic-
kiemu w jego pałacu w miescie Grodnie, 40 Ka-
rolowi Eysymontowi Komm. w jego domu w tym-
że mieście, 41 Sierzputowskiemu Plenipotentowi,
JW. Węgrzeckiego w Grodnie, 42 JWW. Gier-
som w kamienicy w Grodnie, 43 po JPP. An-
toniego Grotkowskiego, Paciorkowskiego, Józefa So-
kołowskiego, Kazimierza Trzeciaka, Antonie-
go Maciejowskiego, Stanisława Rogowskiego, An-
toniego Goławskiego, Wawrzyńca Cieszeyki, i
jakiegokolwiek bądź Imienia Soarskiego, do drzwi
Sądowych Ziemskich przybiłem na dniu 12 tego
miesiąca, 44 JW. Weronice Lachnickiey Marszał-
kowey w Poniemuniu, 45 JW. Magdalenie Lach-
nickiey Prezydentowey w Poniemuniu, 46 Majo-
rowi Rakowskiemu w Grodnie, 47 Dymowikowi
Bazylemu w Grodnie, 48 Kudorowskiemu Pisarzo-
wi w Grodnie, 49 Rumeullowi Aptekarzowi w Gro-
dnie, 50 Tymofiejowi Iwanowi Sztabs Kapitano-
wi, 51 Janowi Sierzputowskiewu Adwokatowi w
Grodnie, 52 Brygidkom Grodzienskim, 33 Pleni
potentowi Peczlewiczow W. Adwokatowi Mizgie-
rowi na dniu 13, 54 Kisielewskiego w Skołubo-
wie, 55 Kornelemu Wałickiemu w Jeziorach na
dniu 14, 56 WW. Dziekońskim w Brzoskowszczy-
znie, 57 Józefowi Jurowskiemu w Strupinie, 58
JW. Hrabiemu Tyzenhauzowi Szefowi od Artyll.
Woysk Poll. w Kamionce, oczewisto w ręce po-
podawałem Kazimierz Linkiewicz Wozny Po-
wiatu Grodzienskiego.

Roku 1827 miesiąca kwietnia 14 dnia. Przed
Aktami Sądu Ziemskiego Powiatu Grodzieńskiego
stawając osobiście JPan Kazimierz Lenkiewicz
Woźny tegoż Powiatu, powyższą Relacyą Pozwu
przed Sąd Exdywizorski wyniesionego, zeznał, i
to zeznanie podpisem własnoręcznym w księdze
zeznań stwierdził.

Przyiąłem zeznanie i że jest w aktach swiad-
czę Karol Sopoćko Regent Ziemski Grodzieński.

---

1 Dnia 7 maja. Ponieważ przedłożeniem
JW. Cywilnego Gubernatora, za N. 7570, pod
dniem 27 apryla 1827 r. datowanym, zalecono:
iżby Urzędnicy Sąd Ziemski Powiatu Trockiego
składający, exekwowaniem zaremanętowanego
pod tku zaymowali się; na rozkaz przeto JW.
Cywilnego Gubernatora, judicium członkow Sądu
swojego na exekucyą rozsyłając. Sąd Exdywizor-
ski do dnia 25 maja pr. odrocza, i o tem przez
Gazetę Kuryera Litewskiego wszystkich dłu-
żników i Wierzycieli Prezydenta Bakowskiego
zawiadomić postanawia.

Józef Kuczewski Prezes Ziem. Troc. i
Kawaler.

Augustyn Łukaszewicz Regent Ziemski.

---

1 Z ulicy Niemieckiey, domu Samsona, prze-
padł w dniu 2gim bieżącego miesiąca maja o go-
dzinie 9tey poranney pies wyżyny połtora łokcia
a dłużyny łokiec i blisko trzech cwierci; wełny
bardzo miękiey, połyskujący i długiey. Z głowy
podobny jest do wilka, tak z włosow, jako też
mordy i konczasto stojących uszu; brwy czerwo-
nawe; od szyi aż do ogona ma czarny pasek przez
grzbiet, która farba po obu bokach aż do brzu-
cha w swiatło szary kolor przechodzi; na brzu-
chu maść biaława; a ogon wilczy długi takoż
swiatło szarego koloru; na szyi nosi obroże mo-
siężne szerzyny do 4 cali z malenkim zameczkiem;
imie jego Kiras a właścicielem psa tego jest przy-
były do miasta tuteyszego Optykus Józef Lexa.
Ktoby psa [illegible] ż opisanego właścicielowi powró-
cił, lub d[illegible]; wezmie nadgrody dwa rub. sr.
natychmi[illegible]

2 Oświadczenie Imieniem JW. Michała Bułha-
ryna b Assesora Sądu Głównego Litt. Grodzień.
2go Departamentu, z mocy prawnie danego pełno-
mocnictwa czynię w następney okoliczności. Sąd
Główny Grodzieński z Departamentu Dekretem
remissyynym w roku 1827 miesiąca februaryi 26
dnia ogłoszonym: zwracając sprawę protestującego
Assesora Bułharyna przed Sąd Ziemski wołkowy-
ski, dla zdecydowania, czy nad zapowiedzianą przez
JW. Assesora Exdywizyą, nie ma innego srzódka
usatysfakcyonowania tegoż JW. Assesora Bułhary-
na wierzycieli? dla zwyczayney formy kazał po-
miescić awizacyą w Kuryerze Litewskim, i w Ga-
zecie Warszawskiey. Czyniąc zadosyć powyższe-
mu Dekretowi, przez ninieysze oświadczenie, wzy-
wa JW. Assesor Bułharyn wszystkich swoich wie-
rzycieli, ażeby do ustanowioney, i w kadencyi na-
stępney ś. Trojeckiey r. b. kontynuować się ma-
jącey, w Sądzie Ziemskim Wołkowyskim sprawy,
przychodzili, inaczey albowiem poddadzą preten-
sye swoje Ammissyi. Datt 1827 r. aprylа 28 dnia.

Antoni Glindzicz Adwokat Sub. Wołkowy-
skich

Roku 1827 miesiąca aprylа dnia 28. Przed A-
ktami Jego Imperatorskiey Mości Ziemskiemi
Guberni Grodzieńskiey Powiatu Wołkowyskiego,
stanąwszy osobiście WJPan Antoni Glindzicz A-
dwokat Subseliow Wołkowyskich, takowe oświad-
czenie do Akt podał, i nato się w księdze Akty-
kacyow własnorecznie podpisał, przyjąłem i że jest
w aktach pod N. 20 zapisane poświadczam.

Józef Kotkowski Kollegski Sekretarz Regent
Ziemski Wołkowyski.

Dozwolono drukować powyższe Oświadcze-
nie. Dnia 6 maja 1827 roku. Cenzor Radca Stanu
Ignacy Reszka.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na roz-
dział funduszu po zeszłym Józefie Urbanowiczu
Rejencie Ziemskim Wileńskim, pozostałego, za
remissyą Sądu Ziemskiego Pttu Wileń: do ma-
jętności Powidaki zwany w tymże Powiecie, dnia
19 teraznieyszego miesiąca kwietnia zebrany: po
wysłuchaniu wzajemnych przez strony wniesio-
nych żądań, ustanowił wyrok, którym administra-
cyą, inwentacyą, i pomiarę geometryczną majątku
pod konkurs idącego, także na wszystkich preten
sorach i debitorach komportacyą do kancellaryi
Ziem. Wileńskiey, ruchomości na regestrze, a
dokumentow w naturze, nakazał, oraz powtór-
ny termin zjazdu na dniu 1. junii teraznieу-
szego roku, podług wspólnego stron żądania do
miasta Wilna i do Izby S du Ziemskiego lub
Grockiego przeznaczył. W jakowym terminie o-
czewistą rozprawę bez żadnych zwłok i odkła-
dow zapewnił. O czém iżby każdy interesso-
wany dostateczną mógł mieć wiadomość, a po
załatwieniu pierwszo-zjazdowego dekretu, w
następnym terminie stosunki swoje Sądowi ob-
jawił, pod skutkami ammissyi, przez ninieyszą
awizacyą zastrzega. Stanisław Ciołek Drze-
wicki Sędzia Ziem. Ptu. Wileńskiego Prezy-
dujący Exdywizor.

Regent Kazimierz Dauksza.

---

1 Wyjeżdza za Granicę do kraju austrya-
ckiego dla wyleczenia się w wodach tamecznych,
szlachcic Wileńskiego Powiatu metr Muzyki An-
toni Sokulski, na miesięcy dziesięć.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 6 ma-
ja: rub. srebr. 3 rub. 83 kop., czer. złoty nowy r.
11 kop. 75, stary r. 11 k. 60, imperyał 38 r. 50 k.

Wilno dnia 9 maja v. s. 1827 roku.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowey należności po części prowiantskiey summy 545 rub. 89½ kop. liczącey się, podług decyzyi Mińskiego Głównego Sądu 2 Departamentu, przedawać się będzie w tym Rządzie z publicznego targu połowa murowanego domu, należącego do mińskiego żyda Morducha Mejerowicza Frankina, położonego w mieście Mińsku na Felicyańskiey ulicy, na ziemi PP. Benedyktynek, oceniona 100 rubli, i przynosząca rocznego dochodu 150 rubli assygn.. Życzący więc kupić wyżey pomieniony połowę domu, ktorey inwentarz w czasie targow kupującym objawiony będzie,zechcą przybyć do tego Rządu dla targow na terminy, licząc od pierwszego wydrukowania tego objawienia: 1szy za miesiąc 2gi za dwa, a 3ci za trzy miesiące. Dnia 29 kwietnia 1827 roku.

Z przyczyny choroby Sekretarza Expedytor Sułkowski.

Za Naczelnika Stoln Łaski.

1. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż będą się przedawać z publicznego targu schedy z majątku wydzielone w Mińskim powiecie z Zasławskiey Exdywizyi obywatela Przezdzieckiego, niemającym prawa władać niemi, a mianowicie: GermanowiMarcentemu we wsi Lipieniewie włościan płci mężkiey 5, a żeńskiey 9 dusz, ziemi uprawney włok 7 morgow 15 i sianożęci morgow 4, i kupcom: Reyzerowi we wsi Kriczkach włościan płci mężkiey 4, a żeńskiey 3 dusze, ziemi uprawney włok 4 morgow 15 i sianożęci morg 1; i Rakowu we wsi Denarowiczach i w miasteczku Zasławiu włościan płci mężkiey, 3, a żeńskiey 4 dusze, ziemi uprawney włok 4 i sianożęci 150 prętow, z ich własnością; dla zrobienia takowych sched, każdey poosobno, prawney ocenki, zalecono Mińskiemu Niższemu Ziemskiemu Sądowi, która w czasie targow objawiona będzie kupującym. Życzący więc kupić takowe schedy zechcą przybyć do tego Rządu z gotowemi pieniędzmi, dla targow na terminy: 1szy 30 kwietnia, 2gi 30 maja, a 3ci i ostateczny 30 czerwca teraźn. roku. Dnia 29 kwietnia 1827 roku.

Sowietnik D. Czerniajew.
Expedytor Sułkowski.
Za Naczelnika Stołu Łaski.

1 w Części 2 Zamkowey Policyi miasta Wilna, znayduje się znalezione ośm sznurków immitacyi pereł, różney wielkości, z klamerkami czyli fermoarkami, i szpilką do zaszpilania gorsu z białym. Właściciel takowych rzeczy ma się jawić do teyże części dla odebrania. Niewprzód zaś odbierze aż opisze, znaki onych, a razem wynagrodzi przyzwoicie znalazcę. Datt. 1827, r. maja 6 dnia.

Inspektor 2 Zamkowey Części Policyi miasta Wilna Szymon Krukowski.

2. Na skutek polecenia JW. Gubernatora Cywilnego Litewsko-Wileńskiego, w piśmie do Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego pod dniem 4 teraźnieyszego maja N. 8,212, ogłasza się, iż dla nie znaydowania się w mieście Wilnie, Jana Milewskiego, wzywanego przez Rząd Austryacki we Lwowie, dla odebrania spadku po śmierci oyca jego, Adalberta, pozostałego, wzywa się przez tę gazetę pomieniony Milewski, ażeby dla otrzymania do tego wezwania prawney awizacyi Rządu Austryackiego, stawił się do Kancellaryi JW. Gubernatora Cywilnego Litewsko-Wileńskiego.

3 Znaleziony przez żandarma na teatralnym dziedzińcu łańcużek metalowy od zegarka, składający się ze 35 ogniwek a na końcu kółko takiegoż metalu i na tym kołku kluczyk stalowy z dwóma rurkami do nakręcenia; kto więc takowy łańcużek zgubił, raczy się zgłosić do mojey kancellaryi dla odebrania go, za opisaniem znaków. Wileński Policmeyster Podpółkownik, Chrząstowski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc.

UUr. Heronimowi Chmielewskiemu Sędziemu Gran. Ptu Oszmiań. nie słuszne pretensye roszczącemu, Mikołajowi Regentowiczowi Ziem. Oszmiań., i Józefowi Tułowskim sukcessorom po zeszłym Jozefacie Tułowskim, Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Oszmiańskiego na kadencyą teraźnieyszą juniową z powództwa Ur. Antoniego Michałowskiego Sędziego Granicz. Ptu Oszmiańskiego wyniesiony o to: w procederze o długi Tułowskich do folwarku Szylwach w ptcie Oszmiań. leżącego stosujące się, Ukazem Rządzącego Senatu r. 1819 maja 2 dnia dozwolono poszukiwać expensów na Jozefacie Tułowskim, i Michałowskim, oraz rozkazano, ile się zasądzi oprzeć one wespół z dalszemi summami na tymże folwarku Szylwach. Po czém, gdy obżałny Chmielewski niewolnie obrócił stosunek o takowe expensa do żałgo Michałowskiego, i udzielnego nie po Tułowskich funduszu, Sąd Głów. Wileński 2go Departamentu r. 1825 febr. 24 d. adcytacyą sukcessorów Jozefata Tułowskiego tak przez Chmielewskiego, jako też i Michałowskiego uznawszy, awizować onę przez gazety, i w tym zrobić rozporządzenie Sądowi Ziem. Oszmiań. zalecił, a w samey sprawie komportacyą wszystkich dowodow i rejestrów za któremi expensów Chmielewski poszukuje uznał, Michałowski lubo apellacyą od powyższych Ukazow Rządzącego Senatu i dekretu Sądu Głów. gdzie należy popiera, jednak tymczasowie przez uległość owym nie prejudykując apellacyom, jako zakłócony od obżałnego Chmielewskiego przychodząc do Sądu w skład powyższych wyroków prosi uczynienia rozporządzenia co do awizacyi tego pozwu przez gazety, przeznaczenia komportacyi na Chmielewskim rejestrow expensowych, w Rządzącym Senacie, w Sądzie Głów. Litew. Wileń. 2go Departamentu kilkakrotnie składanych, a przez tenże Sąd Głów. konnotowanych, jak i na Sądzie Ziem. Osmiań. składanych i produkowanych, niemniey dowodow wszystkich a wszelkich do tychże expensów regulujących się, i one wyświecających na termin sześcio-niedzielny do Kancellaryi Ziem. Oszmiań., skasowania takowych expensów obficie namnożonych, i odesłanie onych do obżał. Tułowskich i folwarku Szylwów jako z procederu o długi do tegoż folwarku stosujące się wynikłych, odpowiednie pokazaney ewikcyi, Ukazem Rządzącego Senatu uwolnienia od takowych Sędziego Michałowskiego i jego oddzielnego funduszu, a za niewolne zakłócenie, sądzenie expensów prawnych, i tego decydowania co ze sprawy przez Micha-

łowskiego prosżonym będzie, Salva tey żałoby Melior. Pisan roku 1825 junij 19 d.

R. 1825 mca junii 24 d. Woźny niżey wyrażony zeznaję, iż dwie kopie pozwów z autentykami zgodnych w sprawie WJP. Antoniego Michałowskiego Sędziego Gran. Ptu Oszmiań. jedną WJP. Heronimowi Chmielewskiemu Sędziemu Gran. Oszmiań. oczewisto w ręce w posessyi tradycyyney folwarku Szylwów w Ptcie Oszmiań. drugą WJPP. Mikołajowi Regent. Ziem. Oszmiań. i Józefowi Tułowskiemu w folwarku tymże Szylwach przed Sąd Ziem. Ptu Oszmiań. na kadencyą teraźnieyszą juniową położyłem, i popodawałem. Wawrzyniec Markiewicz W. Ptu Osz.

Roku 1825 mca junii 27 dnia, przed aktami Grodz. Ptu Oszmiań. stawając osobiście Woźny wyż podpisany takowego pozwu rellacyą ustnie zeznał. Przyjąłem i z aktami zgodziłem. Regent Justyn Spieholski.

Dozwala się drukować dnia 6 maja 1827 roku. Cenzor Ignacy Reszka.

---

2 Niżey podpisany, znaydując w Dodatku. Gazety Kuryera Litewskiego przeciwko sobie pismo pod tytułem awizacyi przez plenipotenta JW. Józefa Siwickiego Marszałkowicza kowieńskiego, przez które zamierzył zobojętnić aktorstwo majątku przezemnie od JW. Siwickich kupionego w roku 1810 apr. 26 d., zowiącego się Kulwa z folwarkami. w Powiecie Kowieńskim, powodem jakby nieuskutecznienia warunków umowy w zgodzoney opłacie w terminie. Chociaż to ogłoszenie inney niepotrzebuje odpowiedzi, oprócz przypomnienia o przyznaney w Grodzie Ptu. Kowieńskiego gieneralney kwietacyi przez oboyga JWW. Siwickich w r. 1811 marca 11 d. i własnoręcznie napisanego przez JW. Siwickiego jeneralnego rozrachunku, którym wyznał, że nietylko w terminie cała należność za dobra kupione opłaconą została, ale wcześnie jeszcze bo rokiem przed wprzód umówionym terminem przepłaciłem czer. zł. 505 zł. 18 gr. 12. Jednakowoż gdyby i te ogłoszenie przeciw wierze przyznanych dokumentów i dawnością upoważnionych bez odpowiedzi niepozostało, odwołując się do oświadczenia mojego w aktach Grodzkich Ptu. Kowieńskiego całą koley tego interessu obszernie tłumaczącego, ninieysze pismo również przez Gazetę ogłosić postanowiłem, z tém iż każdy interessowany znaydzie obszerną i dostateczną odpowiedź na wszystko, nie na samych wnioskach lecz na wierze dowodów pisma wspartą, w tymże oświadczeniu. Takowe pismo odpowiednie podpisuję dat. 1827 mca apr. 30 d. Franciszek Kozakowski v. Marszałek Ptu. Kowieńskiego i Kawaler.

---

3 Od Wileńskiey Skarbowey Izby ogłasza się, iż w podwładaném jey brasławskim powiatowém Kaznayczeystwie, jest teraz wakans na powiatowego Kaznaczeja z pensyą etatową na rok ośmset rubli assygnacyami; życzący otrzymać to mieysce zechcą przybyć od tey Izby z okazaniem Atestatow, i na zabezpieczenie Skarbu, z dostatecznemi porękami lub ewikcyami. Dnia 2 maja 1827 roku.

Guberski Kaznaczey Lega.

Naczelnik Stołu Piotr Szuszkiewicz

3 Stanisław Ciołek Drzewicki Sędzia Ziem., Romuald Chrzczonowicz. Karol Kozieł, Sędziowie Grodz. Urzędnicy Ptu. Wileń.

Oznaymujemy tym naszym obwieszczym listem, wszem w obec i każdemu z osobna a mianowicie WW. Jmć Xiędzu Xaweremu Lackiemu, Janowi Dragatowi, Piotrowi Kobylińskiemu i jego sukcessorom, Stanisławowi i Piotrowi Buynickim, Józefowi Wrzoskowi, Józefowi Jurkiewiczowi i dalszym debitorom, kredytorom i pretensorom, do massy funduszu W. Jana Dragata Starosty pod rozbior wierzycieli Remissą przeznaczoney wpływ mieć mogącym, i gdy na skutek Dekretu oczewistego Ziem. Wileń. w roku 1826 ogłoszonego, dokończenie nayrychleysze exdywizyi massy funduszu Jana Dragata, determinujące, po uzupełnieniu wszystkich akcessoryynych dzieł, i po uskutecznionych awizacyach, do celu jedynie oczewistego już rozsądzenia sprawy, na zjazd Sądu Exdywizorskiego z zapisanego odkładu, dekretem, czyli przez odwołanie, dzień 27 kwietnia idącego roku był wskazany, na który to termin ostateczny, gdy dla zajęcia czynnością Urzędowi niektórych Urzędników, komplet Sądowy zebrać się nie mógł, i przeto złożenia terminu do zjazdu, przez obwieszczenie nowe, wyciągała potrzeba, zatém z tey okoliczności, ninieyszym obwieszczym listem, wszystkie strony interessowane do tey Exdywizyi, zawiadamiamy, iż za cztery niedziele, od daty podania tego obwieszczenia, my w górze wyrażeni Urzędnicy do dworku w mieście Wilnie, pod Nrem 736 położonego, niezawodnie zbierzemy się, i oczewiście już sprawę takową, niezważając na niestanność którey-kolwiek strony rozsądziemy, a ztąd gdyby już wszelka gotowość do oney przez strony była mianą, zastrzegamy.

Roku 1827 maja 3. Woźny niżey wyrażony świadczę, iż kopią takowego obwieszczenia, od WW. Urzędników, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy funduszu W. Jana Dragata Star. składających, z autentykiem zgodno WW. Jmć Xiędzu Xaweremu Lackiemu, Janowi Dragatowi, Józefowi Wrzoskowi, Piotrowi Kobylinskiemu i jego sukcessorom, Stanisławowi i Piotrowi Buynickim, Józefowi Jurkiewiczowi, i dalszym do massy funduszu Jana Dragata stosunki mającym, oczewisto we dworku pod Nrem 736, w mieście Wilnie sytuowanym położyłem, a drugi exemplarz onego do gazety Kuryera Lit. podałem, i tym sposobem o niezawodnym złożeniu się Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego, massy tegoż Starosty Dragata, za niedziel cztery od daty podania ninieyszego, oznaymiłem i zawiadomiłem. Józef Staszkiewicz Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1827 miesiąca maja 3 dnia przed aktami Grodzkiemi Ptu Wileń. obecnie stawawając Woźny wyżey wyrażony rellacyą podanego obwieszczenia urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.
